

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาพฤติกรรมการเคลื่อนตัวข้างของ เข็มทิศและการทรุดตัวของดิน
หลัง เข็มทิศของงานชุกขนาดลึกสำหรับบ่อกำขี้มันในดินเหนียวอ่อนกรุงเทพฯ มีคุณสมบัติของดิน, ระบบ
กำขี้มันและสภาพพื้นที่ก่อสร้างดังนี้:

คุณสมบัติของดิน

หน่วยน้ำหนักรวมของดิน	=1.60±0.15 ตัน/ม ³ .
กำลังรับแรงเฉือนแบบไม่ระบายน้ำ S_u	=1.87 ตัน/ม ² (โดยเฉลี่ย)
โมดูลัสของดินแบบไม่ระบายน้ำ E_u	=307 ตัน/ม ² (โดยเฉลี่ย)

ระบบโครงสร้างของกำขี้มัน

เข็มทิศ:-สติฟเนส	=8106-8394 ตัน-ม ² /ม.
-ความยาว	=18 ม.
กำขี้มัน:-สติฟเนส	=8,463 ตัน-ม ²
-จำนวนชั้น	=3-4 ชั้น
-การยึดแรง	=70%ของApparent pressur(Terzaghi&Peck, 1967)

ขนาดของงานชุก:-กว้าง	=50-55 ม.
-ยาว	=90 ม.

-ชุกสีก $=7.5-11.3$ ม.

สภาพพื้นที่ก่อสร้าง

-มีอาคารข้างเคียงโดยรอบทั้ง 4 ด้าน

-ภายในปอชุกมีเสาเข็มเจาะขนาด $01.50\text{m} \times 4.50\text{m}$.

5.1 ผลสรุป

จากผลของการศึกษาพฤติกรรมการเคลื่อนตัวค้ำข้างของเข็มค้ำ สำหรับงานชุกขนาดสี่เหลี่ยมจัตุรัสในดินเหนียวอ่อนกรุงเทพฯ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบของการเสียรูปของเข็มค้ำเป็นแบบ Rotation about bottom
2. การค้ำค้ำข้างลำช้าและน้ำหนักบรรทุกบนผิวดินเป็นผลให้การเคลื่อนตัวค้ำข้างของเข็มค้ำเพิ่มขึ้นประมาณ 3 เท่าในช่วงที่เป็น Cantilever
3. การทรุดตัวของผิวดินหลังเข็มค้ำที่เกิดขึ้นมีบริเวณที่ทรุดตัวอยู่ในรอบเขตที่เสนอโดย Hanai และ Clough (1981) กล่าวคือปริมาณการทรุดตัวสูงสุดที่ผิวดินเกิดขึ้นในระยะตั้งแต่หลังเข็มค้ำออกมาเป็นระยะประมาณ $0.44-0.53$ เท่าของความลึกที่ชุก โดยมีบริเวณที่เกิดอาการทรุดตัวห่างจากเข็มค้ำออกมาประมาณไม่น้อยกว่า $2-2.4$ เท่าของความลึกที่ชุก
4. ความสัมพันธ์ของการทรุดตัวสูงสุดที่ผิวดินต่อการเคลื่อนตัวค้ำข้างสูงสุดของเข็มค้ำ มีค่าอยู่ในช่วงประมาณ $1.84-2.13$ สำหรับบริเวณที่มีระยะขานจรจร และมีค่าประมาณ $0.83-1.62$ สำหรับบริเวณที่มีระยะขานจรจร
5. สกิปเนสของค้ำข้างมีผลมากต่อการเคลื่อนตัวค้ำข้างของเข็มค้ำโดยการลดค่า

• สหพันธ์ของค่าชั้นลง เท่าตัวอาจมีผลทำให้เกิด σ_{Hmax} มากขึ้นเท่าตัวเช่นกัน

6. การอัดแรงในค้ำยัน มีผลช่วยให้อาคาร เคลื่อนตัวค้ำข้างลงได้มากในช่วงแรกของการขุดเท่านั้น

7. ความหนาของชั้นดินจากระดับขุดถึงชั้นดินแข็ง มีผลทำให้ปริมาณการเคลื่อนตัวค้ำข้างของ เข็มพิคคอลลง เพราะกำลังรับแรงเฉือนของดินมีค่าเพิ่มขึ้นตามความลึก

8. การเว้นคันดิน มีผลช่วยลดการเคลื่อนตัวค้ำข้างของ เข็มพิคคได้เฉพาะในช่วงการขุดที่น้ำลึก (เช่นลึกประมาณไม่เกิน 7 เมตร)

9. Factor of safety against basal heave (FS.) ที่เสนอโดย Terzaghi ให้ค่าค่อนข้าง conservative. แม้ FS. มีค่าต่ำแต่ปริมาณการเคลื่อนตัวค้ำข้างของ เข็มพิคคก็มีค่าต่ำด้วย (เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีที่เสนอโดย Hanai และ Clough, 1981) ทั้งนี้อาจมีสาเหตุเนื่องจากการอัดแรงในค้ำยันในปริมาณที่มาก

10. การคาดคะเนปริมาณการเคลื่อนตัวค้ำข้างสูงสุดของ เข็มพิคคโดยวิธีอย่างง่าย ที่เสนอโดย Wong และ Broms สามารถใช้ได้กับการคาดคะเนที่ขั้นตอนการขุดดินชั้นสุดท้าย สำหรับในขั้นตอน Intermediate stage of excavation การคาดคะเนโดยวิธีดังกล่าวให้ค่าที่มากกว่าความเป็นจริง.

5.2 ข้อเสนอแนะวิธีการก่อสร้าง

จากผลการศึกษาวิจัยสามารถหาแนวทางการก่อสร้าง เพื่อลดปัญหาการเคลื่อนตัวของดินและ เข็มพิคคได้ดังนี้

1. ควรติดตั้งหมุดวัดการทรุดตัวไว้โดยรอบสถานที่ก่อสร้าง เพื่อช่วยในการตรวจสอบปริมาณการเคลื่อนตัวของดิน
2. การติดตั้งค้ำยัน ควรดำเนินการโดยเร็วและทำการอัดแรงในค้ำยันทันทีโดย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขุดดินชั้นแรกซึ่งยังมีPlatform ผลของTraffic load จะทำให้Sheet pile และดินเกิดการเคลื่อนตัวด้านข้างในปริมาณสูง
3. การขุดดิน ควรมีการทิ้งBermไว้ โดยเฉพาะการขุดดินในสองชั้นแรก
4. ยวดยานต่าง ๆ ในการก่อสร้างที่ก่อให้เกิดTraffic load ควรใช้ Platformเป็นเส้นทางขนส่ง เพื่อป้องกันปริมาณการเคลื่อนตัวด้านข้างของ เข็มทิศ

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาเพิ่มเติม

ในการศึกษาพฤติกรรมการร่งตัวของ เข็มทิศ (เช่น การเคลื่อนตัวทางด้านข้างของ เข็มทิศ) และการทรุดตัวที่ผิวดินนี้ยังมีตัวแปรและพารามิเตอร์อื่น ๆ อีกหลายอย่างที่มีผลต่อพฤติกรรมดังกล่าว เช่น การพิจารณาถึงผลของการอัดตัวคายน้ำการลดระดับของน้ำใต้ดิน, การล้นสะเหือนของเครื่องจักรที่ทำงาน, การจราจรและน้ำหนักบรรทุกที่ผิวดิน, เวลาและพารามิเตอร์อื่น ๆ ของดิน. นอกจากนี้สภาพของสถานที่ก่อสร้างก็เป็นปัจจัยต่อพฤติกรรมการร่งตัวของ เข็มทิศ เช่น สภาพภายในบ่อขุดที่มีเสาเข็มช่วยค้ำยันทานหน่วยแรงคันดิน. การคาดคะเนโดยวิธีอย่างง่ายนี้อาจสามารถนำมาใช้ได้ทุกกรณี.

ดังนั้นควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในหัวข้อต่อไปนี้

1. การศึกษาถึงผลของปัจจัยและตัวแปรอื่น ๆ ดังกล่าวข้างต้นที่มีต่อพฤติกรรมของระบบ

โครงสร้างค้ำยันในงานชุดขนาดลึก

2. การศึกษาพฤติกรรมของหน่วยแรงค้ำดินที่กระทำต่อระบบโครงสร้างค้ำยันในระหว่างการก่อสร้างแต่ละชั้นคอน
3. การศึกษาถึงผลของเสาเข็มในปอดชุดที่ช่วยต้านทานหน่วยแรงค้ำดิน
4. การศึกษาถึงผลของปริมาณของการเกิดการเคลื่อนตัวของดินที่มีผลทำให้อาคารข้างเคียงได้รับความเสียหาย
5. การวิเคราะห์การเคลื่อนตัวของดินและหน่วยแรงค้ำดินโดยวิธี Finite element method ภายใต้อุณหภูมิและแบบจำลองของมวลดินชนิดต่าง ๆ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย